

fra et medlemsland til et andet sker ved transit via et tredjelands område eller fra en del af den anden medlemsstats område, hvor de afgifter, som ovennævnte direktiv angår, ikke finder anvendelse på varer, som forbruges dér, skal den rejsende kunne godtgøre, at de varer, der transporteres i hans bagage, er blevet købt under almindeligt gældende skatte- og afgiftsbetingelser på et af medlemsstaternes indenlandske markeder og ikke giver ret til nogen godtgørelse af omsætningsafgifter eller punktafgifter. Hvis den rejsende ikke kan bevise ovennævnte forhold, kan han kun opnå den mere begrænsede afgiftsfritagelse, som gælder for rejsetrafikken mellem tredje- lande og Fællesskabet.

6. Med udstedelsen af direktiv 69/169/EØF og det andet og det tredje direktiv af hhv. 12. juni 1972 og af 10. december 1978, som supplerer det, har Rådet haft til hensigt

gradvis at indføre en fuldstændig ordning for fritagelse for omsætningsafgift og punktafgifter for varer, som rejsende medfører i deres personlige bagage; medlemsstaterne kan derfor på dette område kun yde andre toldfritagelser end dem, der er fastsat i direktiverne, såfremt disse omfattes af den begrænsede kompetence, som direktiverne tillægger medlemsstaterne.

7. Det retsbeskyttelsessystem, der er indført ved traktaten, således som det navnlig kommer til udtryk i artikel 177, indebærer, at ethvert i national lovgivning hjemlet søgsmål skal kunne anvendes ved de nationale retter for at sikre overholdelsen af fællesskabsretsregler med direkte virkning under samme formelle og processuelle betingelser, som hvis der var tale om at sikre overholdelsen af national lovgivning.